

Enär handelsmannen och linkrämare, ... herr Peter Ithimæus stod brudgumme, ...

*1700-1829 81 Cbza 1752 Ithimæus o.
Nordquist*

National Library
of Sweden

När
 Handelsmannen och Linfråmaren,
 Wälåreborne och Sögwälaktade **SEKKER,**

Serr PETER
ITHIMÆUS

Stod Brudgumme,

Med

Sin fåra Brud,

Åreborna och Dygderika **JURGSKA,**

Sungf. CHRISTINA
NORDQUIST,

Uti wacker och Hederligt folks närvaro i Strenghåns Stad,
 den 2. Augusti År 1752.

Framgifwit.

STRENGHÅNS, tryckt af Lars Arvidsson Collin.

Säg läg och sof (förlåten mig Poëter,
Jag gör som I, jag drömmer när jag vil)
I drömmen såg jag många härligheter,
Som swåswade för tankan af och til;
Men särdeles tog han fatt på tid och åren,
Som på sit wis så makligt skredo fram,
På Sommar, Höst, på Winter fölgde Wären,
Och wiste op en del utaf sit fram.

Här Sommar gick så ljuflig tåck och gröner,
Som nånsin han i bästa skedet war,
En Blomsterkrantz, så angenäm och sköner,
Alt maken än Apollo aldrig bar,
Hans hjesa så utgirade och frönte,
Alt wida fält af sägring thyktes le,
Alt hjordar sig i högsidt bete rönte,
Och dertför of betalning syntes ge.

Dock gaf han rum för Hösten som förwårswar
Så mycket godt för Synen, Smak och Luft,
Han bant sin Ur i stora tunga kårswar,
Han skakad' af sin mogna Winterfrukt,
Han klastwad' op sin Boskap in i stallen
Han måtte in sin Säd i fullan bo,
Han högg utaf alt gräs på Sommarwallen
Och torkad' det til mats för Häst och Ko.

Men

Men straxt derpå kom Vintren fram på sidor
Med isgrått skågg långt nordan ifrån fjälls,
Med snö och is kringvärsd på alla sidor
Och klädd uti en fodrad Bargskins påls;
Han förde ut, det Hösten hade inne
Han knäpte starkt i hvar en stugu-knut;
Men folket gaf han likväl roligt sinne,
At innom vägg så dantfa Julen ut.

Den tagra Vår låt ändtlig sig ock finna,
I fölget af en ljuslig foglatång,
Den frusna Ulf så maktigt börjad' rinna,
Et öpet Haf nu tolde Skeppets gång,
De bara trån utsköto sina knoppar,
Det gröna gräs ur marken tittad' fram,
Thet fjälleså gick af och an i troppar,
Bland hjorden språng de nyligst burne lam.

Så gick en hvar uti sin sågring prydder,
Jag undrade hvar det skull' bära på,
Men ingen var, som icke syntes brydder,
De mumlad' smått på alla sidor så;
Jag ment' de skull' för domstol'n fram och skristas,
En så at tro jag hade billigt fog,
Et litet ord, som wi plå kalla gistas,
Mig ändtlig dock ur djupa dvalan drog.

Så märkte jag de had' för sig en tråta
Gick der på ut: Hwad tid det woro bäst,
At bröllopskrants emellan Makar flåta?
Jag wet ej hwem sin sak försåktat mäst,
Det säje den, som Protocollet förde,
Och saken wet från början och til slut,
Jag säger det jag sjelfwer såg och hörde
Och om jag mins, föll saken såleds ut.

Om Sommar - Höst är bästa gifto-tiden,
Då foglar, djur, sig äfwen parat här,
När Wären är med Sommaren framliden,
När bärgadt är hwad man til Wintren spar,
Så är och blir den rätta tid til gistas
När man Confect af Sommarfrukter får;
GUDs lät och männ'skans wäl här uppå syftas,
Ej noget fel man häruti begär.

Ännu et skal, som tycks ha högsta rösten,
At denne tid bör äga höggra hand,
När all slags frukt plår höstas in om Hösten
Bör kärleksfrukt ock wara der ibland,
Det är en frukt, som ej Natur'n kan drifwa
Så hastigt op, som andra wärter gå,
All årsens tid bör wärkan der til gifwa,
Om Hösten skal theß fulla mognad få.

På denna grund just hela domen stältes,
Men håll. Jag tror Wärt Brudepar i dag,
Lär wäl ha hört när denna domen sältes,
Och warit med långt närmare än jag;
Ty må De ock en billig omsorg draga
At samma slut må winna laga kraft,
Och låta Par, tro at oß lär behaga,
När rum hos Er, wärkställigheten hast.

Så lagen då, at på så kärlig Sommar
Wi få af Er en fruktbar kärleks - Höst
Jag önskar at Er wälgång städse blommar,
Ett alt bli från olyckan fritt och löst,
I letwa mågen sällt i många tider,
Wälsigne Er den Nådefulle GUD!
Och ändtlig när det sidst at slutet skrider,
Bli'n bägge Iwå en wärdig Himlens Brud!!!

